Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 listopada 2010 r. — Vino przeciwko Poste Italiane

(sprawa C-20/10)

Artykuł 104 § 3 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 3 i 8 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Pierwsza lub jedyna umowa — Obowiązek wskazania obiektywnych powodów — Zniesienie — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Zasada niedyskryminacji — Artykuł 82 WE i art. 86 WE

1. *Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Dyrektywa 1999/70 — Zakaz obniżania ogólnego poziomu ochrony pracowników w dziedzinie objętej tym porozumieniem (dyrektywa Rady 1999/70, załącznik, klauzula 8, pkt 3) (por. pkt 48)*

2. *Polityka społeczna — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Dyrektywa 1999/70 — Zakres stosowania — Odmienne traktowanie niektórych kategorii pracowników zatrudnionych na czas określony — Wyłączenie (dyrektywa Rady 1999/70, załącznik, klauzula 4) (por. pkt 55–57)*

3. *Pytania prejudycjalne — Właściwość Trybunału — Granice — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Dyrektywa 1999/70 — Przedmiot — Ustalenie zasad ogólnych i minimalnych wymagań w zakresie pewnej ograniczonej liczby aspektów umów o pracę na czas określony — Brak harmonizacji i ogół przepisów krajowych odnoszących się do umów o pracę na czas określony (art. 267 TFUE) (por. pkt 50, 54, 63–65)*

4. *Pytania prejudycjalne — Dopuszczalność — Konieczność dostarczenia Trybunałowi wystarczających wyjaśnień w zakresie stanu faktycznego i prawnego — Zakres obowiązku w dziedzinie konkurencji (art. 267 TFUE) (por. pkt 76, 77, 79)*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Tribunale di Trani – Wykładnia klauzuli 3 i 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) – Zgodność przepisów krajowych wprowadzających do krajowego porządku prawnego klauzulę, w której nie podano powodu zatrudnienia na czas określony w przypadku zatrudniania pracowników przez Poste Italiane SpA.

Sentencja

1) Klauzulę 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak przewidziane w art. 2 ust. 1bis decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES (dekretu z mocą ustawy nr 368 w sprawie wykonania dyrektywy 1999/70 dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC) z dnia 6 września 2001 r., który w odróżnieniu od reżimu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie tego dekretu zezwala przedsiębiorstwu takiemu jak Poste Italiane SpA na zawarcie, pod pewnymi warunkami, pierwszej lub jedynej umowy o pracę z pracownikiem takim jak Vino Cosimo Damiano, bez konieczności wskazania obiektywnych powodów uzasadniających zawarcie umowy na tenże czas, ponieważ uregulowanie to nie jest związane z wykonaniem tego porozumienia ramowego. Nie ma w tym kontekście znaczenia, że cel realizowany przez to uregulowanie nie zasługuje na ochronę co najmniej równą ochronie pracowników zatrudnionych na czas określony, przewidzianej przez to porozumienie ramowe.

2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy dla udzielenia odpowiedzi na czwarte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani (Włochy).

3) Piąte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunal di Trani jest oczywiście niedopuszczalne.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 listopada 2010 r. — ArchiMEDES przeciwko Komisji

(sprawa C-317/09 P)

Odwołanie — Potrącenie wierzytelności podlegających odrębnym porządkom prawnym — Żądanie zwrotu kwot wypłaconych tytułem zaliczki — Zasada litis denuntiatio — Prawo do obrony i prawo do rzetelnego procesu

1. *Postępowanie — Uzasadnienie wyroków — Zakres (statut Trybunału Sprawiedliwości, art. 36) (por. pkt 76-78)*

2. *Odwołanie — Zarzuty — Zarzut podniesiony po raz pierwszy w odwołaniu — Niedopuszczalność (por. pkt 88-91)*

3. *Odwołanie — Zarzuty — Elementy uzasadnienia wyroku naruszające prawo Unii (por. pkt 105)*

4. *Odwołanie — Zarzuty — Zarzut braku mechanizmu przypozwania (por. pkt 121-125)*